

Brandon Ballengée

Cecilia Jonsson

Julia Lohmann

Soichiro Mihara

Leena Saarinen

Antti Tenetz

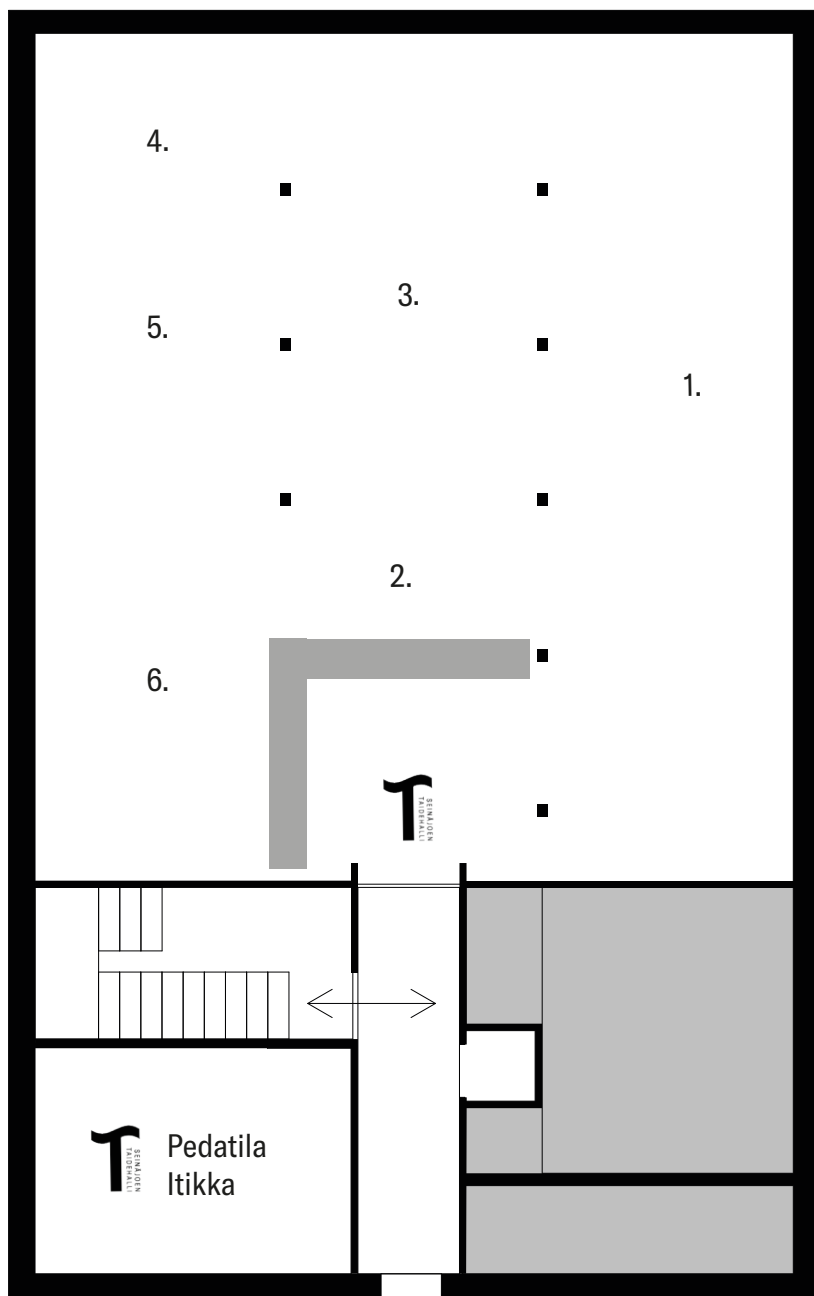
Poikkipolkuja ekologiaan

3.2. – 1.6.2022

SEINÄJOEN
TAIDEHALLI

Teosluettelo

Näyttelytila HALLI

Lisätiedot: taidehalli@seinajoki.fi

1. ANTTI TENETZ

Perihelion
2019
Videot (03:30),
inkubaatioelementit ja sinileviä.
Nostoc-sinileviä (vasen koroke) ja
nodularia-sinileviä (oikea koroke).

2. BRANDON BALLENGÉE

DFNL 54 Melete, 2020
DFNL13 Aotide, 2020
DFNL 26 Thelxinoë, 2020
DFNL 57 Arché, 2020
Sarjasta: Malamp: Reliquaries
2001 - jatkuva
Epämuodostuneiden sammakoi-
den potetteja, tulosteet akvarel-
lipaperille. Puhdistettu ja värjätty
Eurooppalainen Ruskosammakko
(Rana temporaria) kerätty
Nieuwstadissa, Alankomaissa.

3. JULIA LOHMANN

Hidaka Ohmu
2020
Japanilaisesta
Hidaka-Kombu-merilevästä,
rottingista ja vanerista
valmistettu keuhkon
avulla luotu veistos.

Esillä materiaalikokoelma
erilaisia merileviä ja
veistosrakenteita.

4. LEENA SAARINEN

Birdsong
2019
Video 3.28 min

5. CECILIA JONSSON

Tides (Førde Fjord)
HD video 15:56 min
2021
Sarjasta Tides, 2017 - jatkuva,
Installaatio, nousuvesi kankaalla,
pH indikaattori, time lapse -video

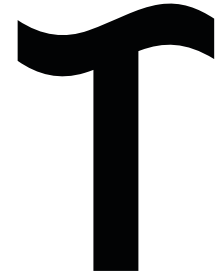
6. SOICHIRO MIHARA

Bell
2013
Geiger-Müller lasiputki,
elektroniikkaa, lasi, mikrosiru

#poikkipolkujaekologiaan

#seinajoentaidehalli

Poikkipolkuja ekologiaan

Teksti: kuraattori Erich Berger, Biotaiteen seuran johtaja

Tiedon ja todellisuuden tutkimisesta on tullut keskeistä taiteellisessa työssä. Taiteen vuorovaikutus tieteen ja teknologian kanssa on nousemassa näkyväksi erityisesti kysymyksissä, jotka hämärtävät luonnollisen ja keinotekoisien totuttua kahtiajakoa. Biotieteiden, tekoälyn ja robotiikan alan edistysaskeleet alkavat sumentaa tätä intuitiivista jaottelua. Biotieteessä biologiasta tulee teknologista samalla kun tekoälyn ja robotiikan aloilla lähestytään alueita, jotka on aiemmin varattu elämälle ja ihmisille. Uusia teknologisia toimijoita ilmestyy ympäristöömme infrastruktuurin, ohjelmistojen, koneiden ja uudelleen muotoiltujen organismien muodossa.

Samalla meidän on elettävä niiden tahattomien seurausten kanssa, joita tämä luonnollisesti kehittyneen ja ihmisten rakentaman ympäristön jatkuva lähentyminen aiheuttaa elinympäristömme rappeutuessa luonnonvarojen hyödyntämisen, saasteiden tai ilmastomuutoksen vuoksi. Vaikka meillä on luotettavaa tietoa siitä, miksi ja miten tämä tapahtuu, on havaittavissa poliittisen tahdon puutetta puuttua tähän hitaaseen väkivaltaan. Tässä tyhjiössä, joka sijaitsee tiedon ja toimeettomuuden välillä, taiteilijat ja muut luovat toimijat tutkivat maailmaa työkalunaan monialainen ajattelutapa. Siinä taiteilijat eivät pyri puolustamaan oletettua totuutta, vaan tutkimaan todellisuuden syvyyttä.

Poikkipolkuja ekologiaan -näyttely esittelee teoksia taiteilijoilta, jotka tarkkaillevat ja tutkivat luonnonilmiöitä ja -materiaaleja etsiessään runoutta todellisesta. He soveltavat taiteen, tieteen ja teknologian kieliä laatiakseen erilaisia strategioita havaintojensa välittämiseksi. Teosten aineelliset lähtökohdat ovat eklektisiä ja monille meistä tuttuja.

Niitä ovat merilevä, bakteerit, tekoäly, linnunlaulu, merten vuorovedet, sammakkoeläimet ja jopa radioaktiivisuus. Jokainen teoksista toimii vektoreina, joka voi johtaa meidät syvemmälle ilmiöihin ja tarinoihin, joita taiteilija haluaa meidän pohtivan, tutkivan ja kokevan.

Brandon Ballengée näyttää meille kauniita muotokuvia sammakkoeläimistä, joita hän kerää kenttätönsä aikana; vasta huolellisen tarkastelun jälkeen käy selväksi, että ne ovat mutatoituneita ja kärsivät kehityshäiriöistä, jotka johtuvat siitä, että suot, joista ne on kerätty, ovat pilaantuneet.

Cecilia Jonsson tarkkailee merivirtoja valtavilla mittalaitteilla, jotka on sijoitettu vuorovesivyöhykkeelle vuorovesisyklin absorboimiseksi. Ne on asennettu erilaisiin valikoituihin kohteisiin ja ihmisten valmistamien vedenhallintarakenteiden läheisyyteen. Taiteilija esittää kysymyksiä merenpinnan noususta ja valtameren happamoitumisesta.

Julia Lohmann esittelee työssään, miten merilevää käytetään suunnittelumateriaalina, ja kutsuu meidät tutustumaan uudelleen kestäviin materiaaleihin, jopa epätavallisiin sellaisiin. Hänen mukaansa merilevän kestävä käyttö voi auttaa parantamaan ihmisten vahingoittamia meriympäristöjä.

Soichiro Miharán työssä soittokello, joka ilmaisee luonnollista radioaktiivista hajoamista, antaa meille mahdollisuuden kokea ympäristömme näkymättömät ydinprosessit. Hän muuttaa ihmisen käsityksen ulkopuolella olevia ilmiöitä näkyviksi auttaakseen meitä voittamaan ahdistuksen, jonka näkymätön voi aiheuttaa meissä.

Kuraattorit

Leena Saarinen tuo ihmisten ja lintujen kielet lähemmäs toisiaan luomalla aakkoset linnunlaululle. Hän havaitsi, että lintujen vihellysten sävyt näyttävät visuaalisesti kirjainten tai aakkosten kaltaisilta. Hän tuottaa ääntä linnunlaulujen kuvista ja erilaisista ihmisen aakkosista etsiessään yhteyksiä.

Antti Tenetzin teos yhdistää syanobakteerit, eliöt, jotka tuottivat nyt hengittämämme hapen, elämän ja ulkoavaruuden kuviin. Koneoppimisalgoritmi muuttaa tämän alkukantaisen yhdistelmän unenomaiseksi kokonaisuudeksi ja visioksi, jotka sijaitsevat mahdollisessa syvässä avaruudessa ja tulevaisuudessa.

Poikkipolkuja ekologiaan -näyttelyn kuratoinnista vastaavat **Erich Berger**, **Mari Keski-Korsu** ja **Anna Puhakka** yhteydessä Biotaitteen seuraan. Näyttely nähtiin ensimmäisen kerran vuonna 2020 Helsingin taidekeskus Annantalossa Biotaitteen seuran ja Annantalon yhteistuotantona.

Biotaitteen seura

Biotaitteen seura on Suomessa toimiva taiteilijayhdistys, joka on vuodesta 2008 lähtien edistänyt taiteen ja tieteen välistä poikkitieteellistä työtä. Seura kehittää, tuottaa ja järjestää toimintaa, joka käsittelee taidetta ja luonnontieteitä, ja keskittyy usein biologiaan, ekologiaan tai biotieteisiin. Seuralla on SOLU-niminen taidetila, joka toimii taiteellisena laboratoriona ja taiteen, tieteen ja yhteiskunnan yhdistävänä alustana Katajanokalla Helsingissä. Seuralla on myös residenssiohjelma taiteilijoille Helsingin yliopiston biologisella tutkimusasemalla Kilpisjärvellä.

Erich Berger on Helsingissä asuva taiteilija, kuraattori ja kulttuurityöntekijä. Hän keskittyy taiteen, tieteen ja teknologian risteyskohtiin kriittisesti tarkastellen kuinka ne muuttavat yhteiskuntaa ja maailmaa. Työssään hän tutkii tiedon materiaalisuutta sekä tietoa ja teknologiaa taiteellisena materiaalina. Bergerin nykyinen kiinnostus syvän ajan ja hybridiekologian kysymyksiin sai hänet työskentelemään geologisten prosessien, radiogeenisten ilmiöiden ja niiden yhteiskuntapoliittisten seurausten parissa tässä ja nyt. Hän liikkuu kuvataiteen ja tieteen välillä, alueella, jota hän myös tutkii ja kehittää Biotaitteen seuran johtajana.

Anna Puhakka on poikkitieteellinen kuraattori, taiteilija ja kuvataidekentän asiantuntija. Kuraattorina hän on kiinnostunut vaihtoehtoisista todellisuuksista sekä luonnon, rituaalien ja teknologian välisistä voimasuhteista. Puhakka on kuratoinut useita näyttelyitä viimeisen 15 vuoden aikana Suomessa ja kansainvälisesti. Hän on erikoistunut paikkasidonnaisten taideteosten kuratoimiseen ja hänellä on vankka käsitys ammattitaiteilijoiden luomien, lapsille suunnattujen näyttelyiden kuratoinnista.

Mari Keski-Korsu on monialainen taiteilija, tutkija ja kuraattori, jota kiinnostaa ekologisten ja risteävien muutosten näkyväksi tuleminen arkielämässä. Hän on pitkäaikaisessa työskentelyssään keskittynyt lajien väliseen kommunikaatioon ja hoivaan, joiden kautta voidaan mahdollistaa empatiaa kokonaisia ekosysteemejä kohtaan. Vuodesta 2021 alkaen hän on toiminut väitöskirjatutkijana Aalto-yliopiston Taiteen ja suunnittelun korkeakoulussa tähtäimessään Taiteen tohtorin tutkinto. Hän on ollut pitkään mukana Biotaitteen seuran toiminnassa.

Taiteilijat

ANTTI TENETZ

Perihelion on avaruuden kuvia, taivaankappaleita, tekniikka, avaruustiedettä ja elämää yhdistävä teos. Se tuo esille keinoälyn rakenteen kautta unenomaisia kuvia mahdollisen tulevaisuuden maailmoista ja olennoista avaruudessa.

Teoksessa sinilevät tuottavat happea niitä varten rakennetuissa mahdollisesti avaruuteen sijoitettavissa kasvukammioissa. Sinilevät ovat olleet elämän arkkitehtejä maapallolla, sillä ne ovat ensimmäinen elämänmuoto, joka kehitti fotosynteesin eli yhteyttämisen. Yhteyttämisen kautta auringonvalo muuntuu energiaksi. Sinilevät olivat myös äärimmäisen tärkeitä ilmakehän muodostumisessa, sillä ne muuntivat sen happipitoiseksi. Ehkä sinilevä voisi näin olla myös avaruuden asuttamisen arkkitehti. Sinilevä on teoksessa myös malliorganismi eli laji, josta on paljon biologista ja fysiologista tietoa tietoa ja jota näin voidaan helposti hyödyntää tutkimuksessa.

Esiopetettu generatiivinen kilpaileva verkosto eli GAN -keinoälymalli opetteli Tenetzin valitseman kuvamateriaalin kautta näiden bakteerien ja kasvustojen kasvua ja visuaalisia rakenteita. Lopussa opetetut neuroverkkomallit yhdistettiin oppimaan avaruustekniikkaa asteroideja, komettoja ja ihmisiä sisältävistä kuvamateriaaleista, ja näin tuotettiin hybridisiä unenomaisia mahdolliseen syvään avaruuteen ja tulevaisuuteen sijoitettavia entiteettejä ja visioita. Tästä syntyi avaruudellisia kuvia metamorfoosimaisesta maailmasta ja olennoista, joissa elollinen ja teknologinen sulautuvat toisiinsa ja avaruudellisiin kappaleisiin.

Teos on toteutettu yhteistyössä Aalto yliopiston Biofilian, Helsingin yliopiston Syanobakteerien tutkimusryhmän, Adelainen yliopiston, Waaq Planet B:n, International Lunar Exploration Working Groupin ja koneoppimisen asiantuntijan Hannu Töyrylän kanssa.

Antti Tenetz (s. 1975, Suomi) on kuvataiteilija, jonka teokset syntyvät media-, bio- ja kaupunkitaiteen rajapinnoilla. Hän keskittyy monitieteiseen ja -taiteelliseen yhteistyöhön taiteen ja tieteen välillä, sekä käyttää erilaisia teknologioita kuten droneja, sateliittiseurantaa, peliarkkitehtuureja ja koneoppimista. Biotaitteen läänintaiteilijana aiemmin toimineen Tenetzin teoksia ja yhteistyöprojekteja on esitelty Suomessa ja kansainvälisesti. Hän on voittanut myös kolme kansallista lumeneistokilpailua.

BRANDON BALLENGÉE

Malamp Reliquaries -sarjassa löydetty, epämuodostuneet sammakot on kemiallisesti puhdistettu ja väritetty. Nämä sammakot eivät olisi selvinneet elossa luonnossa epämuodostumien vuoksi. Puhdistuksen ja värjäämisen jälkeen jokaisesta sammakosta otetaan kuva korkearesoluutioisella skannerilla. Potretit tulostetaan uniikeiksi kuviksi akvarellipaperille niin, että sammakot näyttävät leijuvan pilvissä.

Erikoinen maailma muodostuu myös kuvien kreikkalais-roomalaiseen mytologiaan perustuvan nimeämisen kautta. Kuvien koko vastaa ihmistaaperon kokoa. Tätä kautta taiteilija pyrkii luomaan kokemuksen empatiasta pelon sijaan: epämuodostuneet sammakot eivät ole hirviöitä. Jokainen kuva on yksilöllinen, eikä niistä tehdä kopioita. Tällä pyritään kunnioittamaan näitä sammakkoyksilöitä ja niiden lyhyttä elämää.

Brandon Ballengée (s. 1974, Yhdysvallat) on kuvataiteilija, biologi ja ympäristökouluttaja, joka asuu Louisianassa Yhdysvalloissa. Ballengée toteuttaa monialaisia taideteoksia, jotka hakevat inspiraationsa hänen työstään ekologian ja laboratoriotutkimuksen parissa.

Vuodesta 1996 Ballengée on tutkinut sammakkoeläinten epämuodostumia ja populaatioiden vähentymistä. Hän toimii tutkijatohtorina Biologisen tutkimuksen osastolla Louisianan yliopistossa (Baton Rouge), missä hän tutkii vuoden 2010 Meksikonlahden öljyonnettomuuden vaikutuksia kaloihin. Ballengéen töitä on ollut esillä ympäri Yhdysvaltoja sekä kansainvälisesti yli 20 maassa.

JULIA LOHMANN

Hidaka Ohmu on vuoropuhelua merilevän kanssa: pohdintaa materiaalin ominaisuuksista, sen mahdollisuuksista tasapainottaa vaurioituneita ekosysteemejä ja sen tulevaisuuden roolista valmistusmateriaalina. Suojakatoksena toimiva veistos on nimetty valmistusmateriaalinsa Hidaka kombun ja post-apokalyptisessä ympäristöaiheisessa japanilaisessa anime-elokuvassa ”Tuulen laakson Nausicaä” esiintyvien saman muotoisten ”Ohmu”-olentojen mukaan.

Merilevä on ekosysteemien rakentaja, joka tukee suuria ja pieniä vedenalaisia organismeja ja tuottaa meille happea. Merilevä voi parantaa ekosysteemejä, joiden osa se on, ja auttaa torjumaan haitallisia ihmisen vaikutuksia. Sitä voidaan kasvattaa ja käsitellä kestävästi ilman haitallisia kemikaaleja, lannoitteita tai torjunta-aineita. Se on myös superruoka, sillä on antibakteerisia ominaisuuksia, ja siitä voidaan valmistaa monia erilaisia materiaaleja, jotka voivat korvata muovin, kankaan tai nahan. Hidaka Ohmussa merilevää käytetään rottinkirakenteen kuorena. Rottinkitankojen väliin on kiinnitetty yksittäisiä merilevän palasia. Kuivuva merilevä kutistuu koveriksi muodoiksi ja näin ollen muodostaa koko runkorakenteen pinnan ja kiinteyttää ja vakauttaa sen.

Muotoilija ja tutkija **Julia Lohmann** (s. 1977, Saksa) tutkii eettisiä ja aineellisia arvojärjestelmiä, jotka ovat luontosuhteemme perustana. Tällä hetkellä hän toimii nykymuotoilun professorina Aalto-yliopistossa. Julia Lohmann opiskeli Royal College of Art:ssa Englannissa, missä hän on myös toiminut opettajana. Hän on suorittanut AHRC:n rahoittaman tohtorintutkimuksen yhteistyössä RCA:n ja Victoria & Albert -museon välillä. Vuonna 2013, Lohmann oli muotoilu-residenssissä V&A:lla jolloin hän perusti merilevä osaston (The Department of Seaweed). Osasto on poikkitieteellisten taiteilijoiden, muotoilijoiden, tutkijoiden ja muista meren ystävästä koostuva ryhmä. Ryhmä käyttää pääsääntöisesti merilevää valmistusmateriaalina.

Julia Lohmannin teoksia löytyy useista julkisista ja yksityisistä kokoelmista maailmanlaajuisesti. Hän on saanut useita palkintoja, apurahoja ja tukea mm. Es-mée Fairbairn -säätiöltä, British Councililta, Jerwood Contemporary Makersilta, D&AD: Itä, Stanley Picker -galleriasta, The Arts-säätiöltä, Wellcome Trustilta ja Cooper Hewitt Smithsonian Design Museumilta.

CECILIA JONSSON

Tides-teossarja tutkii vuorovettä ja meriveden korkeutta. Vuoroveden korkeuteen vaikuttaa merenpohjan ja rannikon muoto. Ihmisen toiminta on vaikuttanut niihin voimakkaasti. Onkin vaikeasti arvioitavissa, mikä on keskimääräinen meriveden korkeus. Tuon korkeuden määrittäminen on kuitenkin tärkeää merenpinnan noustessa ilmaston lämpenemisen takia. Vuorovesi ei ole pelkästään ympäristöllinen ja tieteellinen haaste, vaan myös voima, joka vaikuttaa fyysisesti ja psykologisesti ihmisiin.

Kehikkoon pingotettu kangas on värjätty antosyaaniin perustuvalla pH indikaattorilla. Kehikko sijoitetaan nousuvesirannalle, jotta se voi imeä nousuvettä itseensä. Kun kangas joutuu kosketuksiin nousevan veden kanssa, kemialliset reaktiot aiheuttavat sen värjäytymisen. Antosyaani, luonnollinen pigmentti, värjää kankaan väriskaalalla punaisesta (hapan) violettiin (neutraali) ja vihreästä keltaiseen (emäksisyys).

Kehikko sijoitetaan erilaisiin paikkoihin kuten merenrannalle, järviin, jokiin tai paikkoihin, missä on voimakasta ympäristölle aiheutuvaa kuormitusta tai lähelle patoja ynnä muita ihmisen tekemiä rakennelmia. Näiden paikkojen kautta teos voi tutkia tiedettä ja historiaa liittyen nousuveteen ja valottaa ihmisen vaikutusta vetiseen planeettaamme.

Cecilia Jonssonin (s. 1980, Ruotsi) teoksissa aineellisuus, paikkasidonnainen navigointi ja objektiiviset tutkimusmenetelmät kietoutuvat yhteen nykyajan alkemiaa koskevan henkilökohtaisen kokemuksen kautta. Hänen projektinsa kehittyvät ihmisen olemassaolon perustana olevien raaka-aineiden fyysikaalisten ja ideologisten ominaisuuksien tutkimuksina: syvältä maan pinnasta, uuttamiseen, muuntautumiseen ja globaaliin hyväksikäyttöön.

Jonssonin taiteellinen työ on palkittu kansainvälisillä palkinnoilla ja maininnoilla, kuten COAL Art and Environmental Prize (ehdokas, 2018), Prix Ars Electronica, Hybrid Art (kunniamaininta, 2017), Bio Art & Design Awards (2016) ja VIDA 16.0 Art & Artificial Life International Awards (2. palkinto, 2014). Jonsson asuu tällä hetkellä Amsterdamissa, Hollannissa.

LEENA SAARINEN

Birdsong pyrkii tuomaan ihmisten ja lintujen kieliä lähemmäs toisiaan luomalla aakkoset linnunlauluille. Teosta varten taiteilija on tutkinut äänen visualisointia spektrogrammien avulla. Spektrogrammit ovat kuvallisia esityksiä äänestä. Tutkiessaan lintujen ääntelyä taiteilija huomasi, että vihellysäännet spektrogrammeissa muistuttavat visuaalisesti kirjaimia tai kirjainjärjestelmiä. Teos etsii kielien samankaltaisuuksia ja purkamalla niihin liittyviä rakenteita ja hierarkioita. Taiteilija on myös kiinnostunut erilaisista käännoksistä kuvan, äänen ja tekstin välillä sekä käännoöprosessin tuottamasta ja kadottamasta tiedosta.

Leena Saarinen (s. 1988, Suomi) on helsinkiläinen kuvataiteilija. Hänen taiteellinen työskentelynsä on monialaista ja tutkimukseen pohjautuvaa. Hän pohtii työssään posthumanistisia kysymyksiä ilmastomuutoksen ja joukkosukupuuton aikakaudella. Praktiikkansa kautta hän tutkii myös kulttuuria, kieltä sekä ihmisen ja muiden lajien välisiä suhteita. Tällä hetkellä hän opiskelee Taideyliopiston Kuvataideakatemiassa kuvanveiston osastolla.

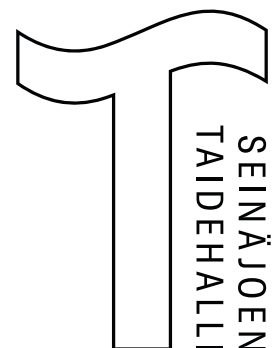
SOICHIRO MIHARA

Bell-installaatio pohtii vaikeasti havainnollistettavissa olevaa energiaa, joka nopeasti kehittyvässä teknologiapainotteisessa maailmassa jää ihmisiltä huomaamatta. Joka kerta kun teoksessa oleva Geiger-Müller (GM) putki havaitsee radioaktiivista säteilyä ympäristössämme, teoksen kello soi kuin tuulikello.

Teoksen kelloteema on kansanomaisen japanilaisen uskomuksen inspiroima. Uskomuksen mukaan tuulikellot voivat napata kiinni negatiivista energiaa ja poistaa sen. Ilmiöt, joita emme ihmisaistein kykene havainnoimaan helposti herättävät meissä ahdistuneisuuden tunteita. Päästäksemme tämän pelon yli meidän on muunnettava näkymätön näkyväksi esi-neeksi.

Soichiro Miharan (s. 1980, Japani) tavoitteena on tehdä taidetta, joka on avoimesti vuoropuhelussa maailman kanssa. Hän luo järjestelmiä, jotka käyttävät materiaalien laajaa kirjoa, mediaa ja tekniikoita, kuten; akustiikkaa, kuplia, säteilyä, sateenkaaren värejä, mikrobeja, sammalta, ilmavirtaa, maaperää sekä elektroneja. Näiden avulla hän tutkii ja kyseenalaistaa jatkuvasti nykyhetkeä.

Vuonna 2011 Japanin itärannikolla tapahtuneen maanjäristyksen ja tsunamin jälkeen Mihara on työskennellyt niin sanottujen 'tyhjyysprojektien' parissa, jotka tutkivat modernin yhteiskunnan menetelmien rajoja. Miharan teoksia on palkittu moneen otteeseen ja hän on osallistunut useaan kansainväliseen yhteis- ja yksityisnäyttelyyn.

OHEISOHJELMA

seinajoentaidehalli.fi

ILMAINEN SISÄÄNPÄÄSY

TAIDEHALLILLA & AFTERWORK ART

4.2., 4.3, 1.4 ja 6.5.2022

Kuukauden ensimmäinen perjantai

on aina Taidehallin ilmapäivä.

Taidehallin avoimet ovet klo 11-19 ja

Kalevan Navetan Afterwork Art -tapahtuma

klo 16-18. Lisätietoa: kalevannavetta.fi

AARG AAMUNAVAUS

4.2. klo 10-11 online keskustelu

Teams -sovellus

Biotaiteen seuran johtaja Erich Berger

11.3. klo 10-11 Taideyliopisto Seinäjoen yksikkö

1.4. klo 10-11 Läänintaiteilija Venla Korja,

Kulttuurihyvinvoinnin asiantuntijapalvelu,

Taiteen edistämiskeskus

AARG Aamunavaus möyhentää taiteen maaperää avaamalla nykyaikaisen taiteen toiminta- ja yhteistyömalleja etenkin maaseudulla. Aamunavaus on suunnattu taiteilijoille ja luovan alan tekijöille keskustelu- sekä tapaamisalustana.

TYÖHUONEELLA-VIDEONÄYTÖS

4.-5.2.2022 Pedatila Itikka

Pe klo 11-19 ja la 11-15.

Rea-Liina Brunou, koreografi

Pauliina Haasjoki, runoilija

Anne Naukkarinen, kuva- ja esitystaiteilija

Piia Rinne, puku- ja visuaalinen suunnittelija

Työhuoneella-videonäytös on tallenne

istunnosta ja lukudraamasta, joka on syntynyt

neljän taiteilijan kyläilyistä toistensa

työprosessien äärellä.

SEINÄJOEN TAIDEHALLI

Ma-pe klo 11-19 la klo 11-15

p. 050 514 3407, taidehalli@seinajoki.fi

Asiakaspalvelu aukioloaikoina

Taide- ja kulttuurikeskus Kalevan Navetta

Nyykoolinkatu 25, 60100 Seinäjoki

Pääsymaksut:

Aikuiset 6 €

Opiskelijat, eläkeläiset,

varusmiehet, työttömät 4 €

Alle 18-vuotiaat vapaa pääsy.

Kuukauden ensimmäisenä perjantaina on

kaikille vapaa pääsy.

Aisti- ja liikuntarajoitteisten avustajat maksutta avustettavan mukana. Meillä käy Ystävänkortti, Kaikukortti ja Kulttuurikaveri-kortti. Pankki- ja luottokorttien ja käteisen lisäksi maksuvälineeksi käyvät Tyky+ ja Virike -setelit sekä Smartum, ePassi ja Eazybreak -mobiilisovellus.

Seinäjoen taidehalli on Museokortti-kohde.

Liput voi varata myös ennakkoon verkkokaupasta www.netticket.fi

Taidehalli tarjoaa myös erilaisia palvelupaketteja yhteistyössä ravintola Äärellä kanssa.

kalevannavetta.fi

seinajoentaidehalli.fi

@seinajoentaidehalli

seinäjoen taidehalli

Taidehalli Seinäjoki

